

41de Møde.

Tredagen den 16de December.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Jeg har at anmelde, at den første Landsthingsmand for 9de Kreds (Krarup), der har været fraværende i over 3 Møder, nu er kommen tilstede i Thinget.

Fra den 4de Landsthingsmand for 7de Kreds (Nyholm) har jeg modtaget et Forslag til Lov om Indfødsret for Fuldmægtig, Exam. jur. Siegvart Emil Sparck, født i Norge; dette Forslag er af Formanden, i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 11, tilfattet det Udvalg, der i Genhold til nævnte Paragraph har at afgive Betænkning over indkomne private Lovforslag.

Fra Formanden i det andet Thing har jeg modtaget det i dette Thing vedtagne Forslag til Finantsloven fra 1ste April 1854 til 31te Marts 1855 med Anmodning om at forelægge Landsthinget samme. Forslaget vil findes omdeelt paa de Herrers Bladser, og jeg skal tillade mig at sætte den indledende Behandling af dette Forslag paa Dagsordenen imorgen, eventuelt, forsaavidt Thinget dertil maatte give sit Samtykke.

Efter Dagsordenen bliver at foretage Udkaft til Lov om Straffen for at beskædigge den electricke Telegraph. Sagen er til anden*) Behandling, ved Thingets Beslutning, extraordinairt. Der er intet Ændringsforslag fremkommet til denne Behandling; jeg sætter Lovforslagets samtlige Paragrapher under Forhandling.

Nyholm: Jeg skal blot tillade mig at gøre en Forespørgsel til den høitærede Justitsminister, med Hensyn til Ordet „Gjerningsmand“, der staaer i § 2, om navnlig ikke dette Ord kunde give Anledning til Tvivl i forskellige Tilfælde, hvor en saadan Lovovertrædelse er skeet, idet Gjerningsmanden vel efter Ordet er den, som har udført den Gjerning, hvorved Traaden er bleven beskædiget. For mig stiller det sig nemlig saaledes, at det

kan være tvivlsomt, om det er den, der med Spaden har beskædiget Traaden, der bør betragtes som Gjerningsmand, eller den Mand, i hvis Tjeneste han staaer; det forekommer mig, at naar det ikke nærmere betegnes i Loven, kan man være i Tvivl om, hvem der skal straffes. Hvis det er Tilfældet, at en saadan Tvivl maatte være begrundet, vil det jo være meget let at rette dette ved at gjøre en Tilføining til Ordet Gjerningsmand, saa det kan sees, hvem af de paagældende Personer der skal straffes, og hvem det er, der uopholdelig har at gjøre Anmeldelse om Beskædigelsen. Men, da jeg ikke veed, om denne Tvivl er grundet eller ikke, har jeg tilladt mig at stille dette Spørgsmaal til den høitærede Justitsminister, og jeg skal saaledes udbede mig hans Svar derpaa.

Justitsministeren: Jeg troer slet ikke, at man skal indlade sig paa at tydeliggjøre bemeldte Udtryk. Det er Noget, som maa afgjøres efter de almindelige i Lovgivningen og Retspraxis vedtagne Regler, hvem den er, der har forskyldt Straf; den, der efter disse Regler har forskyldt Straf, er Gjerningsmanden. Ordentligviis er det den, der umiddelbart har udført den Gjerning, der medfører Straffen, men det forstaaer sig, at dersom man handler i en Andens Navn, kan den, der har givet ham Opfordring til at handle, efter Omstændighederne blive at ansee som den egentlige Skyldige. Her er alene fremhævet, at den, der er Gjerningsmand, kan undgaae Straf, ved at anmelde det Skete, men om Anmeldelsen skeer umiddelbart af ham selv eller ved en Anden, er naturligviis ligegyldigt. Jeg kan saaledes ikke troe, at nogen Forklaring vil være nødvendig; jeg troer derimod, at enhver Forklaring vil være mislig.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Lovforslagets § 1 (see Anhang Sp. 523)

vedtoges eenstemmigt med 33 St.

2) Lovforslagets § 2 (see sammesteds Sp. 523)

vedtoges eenstemmigt med 33 St.

*) Sagens første Behandling findes Spalte: 593—601.